

Część Pierwsza

Czy te rzeczy, które się wydarzyły, mogły zaistnieć, bo zostały ustanowione przez człowieka? Zdecydowanie tak. Bo człowiek zawsze sam ustanawia wszystko to, co pojawia się w jego świecie; dzisiaj decyduje o tym, co się w nim będzie wydarzać i będzie to trwało tak długo, jak człowiek jest świadomy bycia człowiekiem. Żadna rzecz nie pojawiła się nigdy bez decydującego o jej pojawieniu się człowieka. Możesz temu zaprzeczać, ale tego nie obalisz, bo takie ustanawianie oparte jest na niezmiennej zasadzie. Nie rozkazujesz rzeczom, by pojawiły się poprzez wypowiedanie słów, czy nawet głośne afirmacje. Takie puste powtarzanie jest zwykle potwierdzeniem stanu rzeczy odwrotnego od deklamowanego. Ustanawianie zawsze związane jest ze świadomością. Tak jest, każdy człowiek jest świadomy bycia takim człowiekiem, jakim sam się ustanowił. Głupi człowiek jest świadomy tego, że jest głupcem, ponieważ sam się takim uformował.

Biblia czytana w takim świetle ukazuje się jako największa kiedykolwiek napisana księga naukowa. Zamiast patrzeć na Biblię jako na zapis historycznych wydarzeń jakiejś starożytnej cywilizacji, albo zwykłą biografię niezwykłych ludzi takich jak Jezus, patrz na

nią jako na największą psychologiczną sztukę, która ma miejsce w świadomości człowieka.

Uznając ją jako swoją własną, dokonasz nagłej transformacji swojego świata, od jałowych pustyń Egiptu do ziemi obiecanej Kanaan.

Każdy zgodzi się z takim stwierdzeniem, że wszystkie rzeczy zostały stworzone przez Boga, a bez niego nic, co jest stworzone, nie zostałoby stworzone, ale to, z czym człowiek się nie zgadza, to określenie tożsamości Boga. Wszystkie świątynie i kapłani z tego świata nie są zgodni co do charakteru i prawdziwej natury Boga. Biblia bez cienia wątpliwości udowadnia, że Mojżesz i prorocy byli w stu procentach zgodni co do tożsamości natury Boga. A życie i nauczanie Jezusa jest potwierdzeniem starych prorocत्व. Mojżesz odkrył Boga jako ludzką świadomość istnienia w momencie, gdy wypowiedział te mało zrozumiałe słowa: „JESTEM wysłał mnie do was”². Dawid wyśpiewał w swoich psalmach: „Trwaj w spokoju* i wiedz, że JESTEM Bogiem”³. Izajasz deklarował: „JA JESTEM Panem i nie ma nikogo innego. Nie ma

² Zob. Wj 3,14 – przyp. kor. tłum.

* Hebrajskie słowo *rafa* tłumaczone jest dosłownie jako: zatopić się (w czymś), zrelaksować się, dać się pochłonąć, być spokojnym, rozluźnionym – przyp. kor. tłum.

³ Zob. Ps 46,11 – przyp. kor. tłum.

Boga poza mną. Uzbroilem cię, choć mnie nie znalazłeś. Ja tworzę światłość i stwarzam ciemność, czynię pokój i stwarzam nieszczęście. Ja, Pan, czynię to wszystko”⁴.

W Nowym Testamencie świadomość bycia Bogiem podkreślana jest setki razy. Kilka takich nazw to: „JESTEM pasterzem, JESTEM drzwiami, JESTEM zmartwychwstaniem i życiem, JESTEM drogą, JESTEM Alfą i Omegą, JESTEM początkiem i końcem”⁵. Pada pytanie: „A wy za kogo uważacie Jezusa?”⁶. Podano jasną odpowiedź: „JA JESTEM drogą”⁷. Świadomość bycia jest drzwiami, przez które życie jest manifestowane w świecie formy.

Świadomość jest mocą zmartwychwstania – zmartwychwstania, dzięki któremu człowiek nabiera świadomości istnienia. To jest prawda, która stoi za wolnością człowieka, bo człowiek albo sam się więzi, albo sam się uwalnia.

Jeśli Ty, Czytelniku, porzucisz swoje dawne wierzenia dotyczące tego, że Bóg jest oddzielny od Ciebie i przyznasz, że Bóg jest Twoją świadomością

⁴ Zob. Iz 45,5-7 – przyp. kor. tłum.

⁵ Zob. Ap 1,8 – przyp. kor. tłum.

⁶ Zob. Mt 16,15 – przyp. kor. tłum.

⁷ Zob. J 14,6 – przyp. kor. tłum.